Ἐπιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

ΗΛΙΟΣ «ΜΕ ΔΟΝΤΙΑ» αὐτὲς τὶς ἡμέρες. — Ὅμως, ἔστω καὶ ἔτσι, ὅσοι μποροῦν, μαζεύονται στὶς πλατεῖες γιὰ νὰ ζεστάνουν τὸ κοκκαλάκι τους. — Τὶ κρῖμα γιὰ τὸν Ἀπρίλη νὰ αὐτοδυσφημίζεται ἀντὶ νὰ παραμένει πιστὸς στὶς ποιητικὲς ἐξάρσεις τῶν ἀνθρώπων... ⁂ *ΧΘΕΣ ΤΟ ΜΕΣΗΜΕΡΙ μᾶς ἔφερε τὸ Ταχυδρομεῖο τὸ ρεπορτὰζ ἀπ' τὴν ἱδρυτικὴ συνέλευση τῆς «Πανελλήνιας Πολιτιστικῆς Κίνησης» ποὺ πραγματοποιήθηκε τήν... 28ην Μαρτίου! — Τὶ εἶναι ὅμως μιὰ 20ήμερη καθυστέρηση μπροστὰ στήν... αἰωνιότητα. — Πάντως, κάποτε θὰ πρέπει νὰ περιληφθῆ στοὺς πολιτιστικοὺς μας στόχους καὶ ἡ ἐξάλειψη τῆς νοοτροπίας τοῦ ἀραμπᾶ* ⁂ *ΕΝΑ ΑΡΚΟΥΔΑΚΙ τὴν περνάει «ζάχαρι» μὲ τὰ ζαχαρωτὰ ποὺ τὸ φιλοδωροῦν οἱ περαστικοὶ στὸ προσηλιακὸ πεζοδρόμιο τῆς ὁδοῦ Ἀράτου. — Ἀπέναντι ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ «κατάστημα ταριχευσέων καὶ ἐμπορίας ὠδικῶν πτηνῶν». — Ἀπὸ τὸ δικό τὸ εἶχε ψωνίσει τὸν παπαγάλο (Σὶ μεγαλέζο ἂν δὲν κάνουμε λάθος) συνάδελφος ἀγαπητὸς ποὺ ἐργάζεται τώρα στὴν «Καθημερινή». — Ὅπως μαθαίνουμε ὁ παπαγάλος, ἂν καὶ Κολωνακιώτης τώρα ἔχει ἀγάλει γλῶσσα κάθε ἄλλο παρὰ ἀριστοκρατική* ⁂ *ΟΙ ΚΕΡΑΣΙΕΣ ΑΡΧΙΣΑΝ Ν' ΑΝΘΙΖΟΥΝ κι' ἐφέτος. — Εἶναι τὸ ὡραιότερο μνημόσυνο τοῦ Λουντέμη ποὺ τόσο τὶς ἀγάπησε. —Καιρὸς λοιπὸν γιὰ μικροεκδρομοῦλες στὸ Ἄνω Καστρίτσι...*

ΠΡΩΙΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Ἡ λαϊκὴ κουλτούρα

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ πιὸ πεισματάρηδες ἄθρωποι ἀπ' τοὺς κριτικούς. Αὐτὸ ὅμως εἶναι κάτι ποὺ τοὺς κάνει νὰ μεταβάλλωνται σὲ δὸν Κιχώτες ὅταν προσπαθοῦν νὰ ἐπιβεβαιώσουν τὸ πῖσμα ποὺ ἔχουν τὰ γιγονότα, ἡ ἴδια δηλαδὴ ἡ πραγματικότητα. Μόνιμα, λοιπόν, ἐκστρατεύουν ἐναντίον ἐκείνου ποὺ ἐπιτυγχάνει τὴν κοινὴ ἀναγνώριση. Προσταθώντας πάντα νὰ ἐρμηνεύσουν καὶ νὰ κατατάξουν μὲ τὰ ἀξιοκρατικὰ κριτήρια κάποιας κουλτούρας δὲν ψηφίζουν ἐκεῖ ποὺ ρίχνουν οἱ πολλοὶ τὴν ψῆφο τους. Σχεδὸν μόνιμα ἔρχονται σὲ ἀντιθεσι μὲ τοὺς δημιουργοὺς ἐκείνους ποὺ μὲ πολὺ ρεαλισμὸ λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν τὴν κοινὴ στάθμη καλλιέργειας, δεκτικότητας καὶ εὐαισθησίας. Καὶ ἐδῶ ξεπηδάει τὸ ἐρώτημα. Ὅταν μιλᾶμε καὶ γράφουμε γιὰ τὴ δημοκρατία σὰν πηγὴ κάθε πολιτικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ ἀγαθοῦ καὶ σὰν μέτρο κατασιώσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ἔργου του, ὅταν ἀξιώνουμε ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὴ δικαιοσύνη νὰ ἐμπορεύται μὲ τὸ κοινὸ περὶ δικαίου αἴσθημα, εἶναι ἄραγε δημοκρατικὸ οἱ κριτικοὶ νὰ ἀπεφαίνωνται γιὰ τὶς ποικίλες πνευματικὲς καὶ καλλιτεχνικὲς δημιουργίες μὲ γνώμονα ποιοτικὸς ἀνώτερο ἀπ' τὸ κοινὸ μέτρο;

Νὰ τώρα καὶ ἡ εὔλογη ἀπάντηση. Ὁ κριτικός, ὅπως καὶ ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος γενικότερα καὶ ὁ καλλιτέχνης καὶ ὁ συγγραφέας ἔχουν ὑποχρέωση νὰ διδάξουν. Νὰ προσφέρουν τὸν κανόνα τοῦ ὀσθοῦ. Νὰ διατυπώσουν τὶς ὀρθὲς ἀντιλήψεις περὶ τῆς τέχνης. Ὅμως, σὲ μιὰ ἐποχὴ τόσο ριζοσπαστικὴ καὶ ρευστή, ποὺ κανεὶς λεγόμενος προοδευτικὸς δὲν μπορεῖ νὰ κατήσῃ ἐπάξια τὸν τίτλο αὐτὸ χωρὶς νὰ εἶναι καὶ ἀμφισβητίας, σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ ἀκόμη καὶ ἡ πιὸ στοιχειώδης μορφὴ παιδείας θεωρεῖται ἀπὸ τοὺς νέους σὰν ἀντιδραστικὸς πατερναλισμός, πῶς μπορεῖ ἡ γνώμη τοῦ ἄλφα ἢ τοῦ δέτα κριτικοῦ στηριγμένη στὴν συναφῆ μικρὰ ἀγωγὴ ἢ ἀκόμη καὶ στὴν ἐπιστημοσύνη, νὰ ἀναγνωρισθῆ σὰν παιδευτικὴ καὶ καθοδηγητική;

Ὅμως, ἡ πραγματικότητα δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ σταθοῦμε στὸ δίλημμα ἂν καὶ θεωρητικὰ καὶ ἠθικὰ βασανιζόμαστε. Ἡ πραγματικότητα δοᾶ ὅτι ὁ κόσμος ἢ ἂν θέλετε καὶ οἱ ἴδιες οἱ ἐποχὲς κάνουν τὴν ἐπιλογή του παραγνωρίζοντας συστηματικὰ τὰ λεγόμενα ποιοτικὰ μέτρα. Δὲν εἶναι τὰ ἀριστουργήματα τῆς παγκόσμιας λογοτεχνίας ποὺ γίνονται μπεστσέλλερ, οὔτε οἱ φορτωμένες μὲ ὄσκαρ ταινίες ποὺ κατακτοῦν τὴν ὀθόνη. Δὲν εἶναι οἱ ἀρτιώτερες καὶ οἱ σοβαρώτερες ἐφημερίδες ποὺ ἔχουν τὴν πρώτη κυκλοφορία. Δὲν εἶναι οἱ ντίδες που πουλᾶνε στὴν ἐποχή μας ἑκατομμύρια δίσκους. Οὔτε οἱ σπουδαγμένοι ζωγράφοι ποὺ διαθέτουν εὐκολότερα τοὺς πίνακές τους, οὔτε οἱ περισσότερο ταλαντοῦχοι ἠθοποιοὶ ποὺ δρέπουν τὸν γενικὸ θαυμασμό.

Καὶ ἔτσι ἡ πραγματικότητα διδάσκει ὅτι ἐκεῖνο ποὺ ἔχει σημασία εἶναι ὄχι ἡ γνώμη τῶν ἐπαϊόντων, ἀλλὰ ἡ δυνατότητα ποὺ ἔχει μιὰ ὁποιαδήποτε δημιουργία νὰ προσελκύσῃ τὴν προσοχὴ καὶ τὴν εὐαρέσκεια τοῦ εὐρύτερου κοινοῦ. Ἂν αὐτὸ δὲν μᾶς ἀρέσῃ, δὲν ἔχει τὴν παραμικρὴ σημασία γιὰ τὴ ζωή.

Καὶ τότε, θὰ πῆτε, τὶ γίνεται μὲ τὸ ἰδανικὸ τῆς πολιτιστικῆς ἀνόδου τῶν μαζῶν; Πῶς θὰ προαχθῆ ἡ γενικώτερη κουλτούρα; Ὤ, μὴν ἀνησυχεῖτε. Αὐτὸ συμβαίνει. Ἀλλὰ περισσότερο μέσδα εὔπεπτα μηνύματα προσπαθοῦν νὰ πεσάσουν σὲ δεύτερο πλάνο οἱ ἐμπορικώτεροι συγγραφεῖς καὶ καλλιτέχνες, ποιοὶ μὲ τὰ δαούγδουπα τῶν μεγάλων. Ἔτσι γράφεται ἡ ἱστορία εἴτε τὸ θέλουμε, εἴτε ὄχι. Ἐκεῖνο ποὺ ἔχει σημασία εἶναι ὁ τρόπος προσαγγίσεως στὸ πλατὺ κοινό. Καὶ αὐτὸ σὲ τελευταία ἀνάλυση εἶναι τὸ πρόβλημα τῆς καλλιτεχνικῆς ἐκφράσεως ἂν δὲν σκοπεύει μόνο στὴν ὀλωνιότητα, ἀλλὰ καὶ στὴν παροῦσα ζωή.

Κατηγόρησαν πρὶν ἀπὸ καιρὸ τὸ Μίκη Θεοδωράκη ὅτι δημοσίευσε μιὰ σειρὰ ἄρθρων του σὲ ἐφημερίδα εὐρύτατης λαϊκῆς κατανάλωσης. Στὴν οὐσία δηλαδὴ τὸν κατηγόρησαν ὅτι χρησιμοποίησε λαϊκὸ ὄχημα γιὰ νὰ φτάσῃ στὸν προσρισμὸ του ποὺ εἶναι ὁ ἴδιος ὁ λαός. Μέσα ἀκριβῶς σ' αὐτὴ τὴν ἀντίφαση βρίσκεται καὶ ἡ ἐξήγηση τῆς ἀδυναμίας γιὰ μιὰ θετικὴ ἐπικοινωνία τῆς κουλτούρας μὲ τὴ μάζα. Ἕνα πρόβλημα ποὺ δὲν θὰ τὸ λύσουν οἱ εἰδήμονες κριτικοί, ἀλλὰ ὅσοι δημιουργοὶ καταδεχθοῦν νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπ' τὸ συνομπισμό, τὴ σοβαρφάνεια, τὸν ἐλιτισμὸ καὶ τὴ μέθη ποὺ προκαλεῖ ἡ ἐκζήτηση. Καὶ ὁπωσδήποτε τὸ ζήτημα τῆς λαϊκῆς κουλτούρας δὲν πρόκειται νὰ κερδίσῃ μὲ κάστες ποὺ δὲν λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν τὴν κοινὴ νοημοσύνη.

ΠΑΝ

Ἡ πολυθεσία

ΠΑΡΑΠΟΝΕΙΤΑΙ ὁ κ. Κ. Παπαπάνου συνταξιοῦχος διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου Παιδείας γιὰ τὰ τηράπονα ἐφημερίδας γύρω ἀπὸ τὴν πολυθεσία. Καὶ δικαίως ὁ ἐν λόγω συνταξιοῦχος πῆρε τὸν καυγὰ ἐπάνω του ἀφοῦ εἶναι καὶ μέλος τοῦ Δ.Σ. Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρείας, μέλος τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Ὑδάτων, μέλος τοῦ Δ.Σ. τῆς ΕΛΠΑ, γεν. γραμματεὺς τῆς Ἑλληνικῆς Περιηγητικῆς Λέσχης καὶ Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου κινηματογράφου.

Παρατηρεῖ, λοιπόν, μὲ ἀξιοθαύμαστη εἰλικρίνεια ὁ κύριος αὐτός. «Κάτι τέτοιο θὰ μποροῦσε νὰ γίνῃ καὶ γιὰ σᾶς αὔριο ἢ καὶ σήμερα ἀκόμη ἂν τὸ θέλατε κι' ἔχετε φίλο ἕναν ὑπουργὸ τῆς σειρᾶς τοῦ κ. Ράλλη...».

Κι' ἐμεῖς ποὺ λέγαμε ὅτι μόνο ἡ Χούντα διώριζε ἀποστράτους σὲ ὀργανισμούς. Ἐκείνη τουλάχιστον τὸ ἔπραττε ἐξ ἐνστίκτου αὐτοσυντηρήσεως.

Κάτι ἄλλο ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ παρατηρήσῃ κανείς: Σὲ τέτοιες περιπτώσεις πρόκειται ἁπλῶς περὶ πολυθεσίας ἢ περὶ πολυαργομισθίας; Γιατὶ βέβαια, δὲν μπορεῖ νὰ ἰσχυρισθῆ ὁ κ. Κ. Παπαπάνου ὅτι προλαβαίνει καὶ προσφέρει οὐσιαστικὲς ὑπηρεσίες σὲ ὅλες αὐτὲς τὶς δουλειές.

ΤΗΛΕΚΡΙΤΙΚΟΣ ἐπισημαίνει ὅτι στὸ «φωτογράφο τοῦ χωριοῦ, ἀντὶ γιὰ Πάσχα εἴχαμε Χριστούγεννα. Ξέχασε ὅμως καὶ τὸ «Φάρο». Ἐκεῖ ὁ παπᾶς τοῦ χωριοῦ ἔβγαλε τὸν ἐσταυρωμένο ψέλλοντας τοὺς ὕμνους τοῦ... Δεκαπεντάγουστου».

Ἐπιλογὴ ἀπὸ τὴν TV

ΣΗΜΕΡΑ τὸ μεσημέρι οἱ φίλαθλοι μποροῦν νὰ παρακολουθήσουν τοὺς ποδοσφαιρικοὺς ἀγῶνες Πόρτ Βὶκλ — Μάσφηλντ Τάουν (ἀπὸ τὴν ΕΡΤ στὶς 3.30) καὶ Τσέλσυ —Λιόντς Τάουν (ἀπὸ τὴν ΥΕΝΕΔ 3.15).

—Στὶς 11.30 τὸ βράδυ ἀπὸ τὴν ΕΡΤ μπορεῖτε νὰ παρακολουθήσετε τὴν τελετὴ τῆς ἀπονομῆς τῶν «Ὄσκαρ» καθὼς καὶ ἀποσπάσματα ἀπ' τὶς βραβευμένες ταινίες ἀπ' τὸ Φεστιβὰλ Καννῶν.

—Στὶς 12.15 ἀπὸ τὴν ΥΕΝΕΔ μουσικοχορευτικὸ σῶου μὲ ξένα ἀστέρια

—Στὴν Ἑλληνικὴ τηλεόραση τῆς ΥΕΝΕΔ, μόνο ἀξιόλογο ὁ Ζαμπέτας.

«Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ δὲν πουλιέται μονάχη της... χρειάζεται ἐφημεριδοπώλης γράφει ἡ κυρία Ἐλένη Βλάχου. Χρειάζεται πολλοὺς ποὺ νὰ ἐνδιαφέρωνται γιὰ νὰ τὴν πουλήσουν νὰ τὴν παραλάβουν στὴν ὥρα της νὰ τὴν πᾶνε στὰ σπίτια, νὰ τὴ διαλαλήσουν, νὰ τὴν πουλήσουν καὶ ὄχι νὰ τὴν δανείσουν.

ΑΝΗΣΥΧΙΕΣ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ

Τὸ ΝΑΤΟ δὲν μπορεῖ νὰ κάνει μυστικὰ ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὲς

ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΤΑ ΚΡΥΨΗ

ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ.— Παρὰ τὰ κέρδη τῶν ἀριστερῶν κομμάτων εἰς τὰς τελευταίας δημοτικὰς ἐκλογὰς εἰς τὴν Γαλλίαν, τὸ ΝΑΤΟ., δὲν φαίνεται νὰ ἔχῃ προοδεύσῃ εἰς τὴν λύσιν ἑνὸς ἐκ τῶν δυσχερεστάτων ἐσωτερικῶν προβλημάτων του: πῶς νὰ ἀποκρύπτῃ τὰ μυστικά του ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς.

Ἡ χώρα ἡ ὁποία προξενεῖ τὰς περισσοτέρας ἀνησυχίας εἶναι ἡ Ἰταλία. Ἐκεῖ, τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα ἀπέχει μόλις ἓν βῆμα ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν. Ἡ χριστιανοδημοκρατικὴ κυβέρνησις παραμένει εἰς τὴν ἀρχὴν ἀπλῶς καὶ μόνον διότι τῆς τὸ ἐπιτρέπουν οἱ κομμουνισταί. Ἡ Συμμαχία ἔχει εἰς τὴν Ἰταλίαν ὁπωθέματα πυρηνικῶν ὅπλων, ἀλλὰ τὰ ὅπλα αὐτὰ λειτουργοῦν μόνον μὲ δύο κλεῖδας, τὴν μίαν ἐκ τῶν ὁποίων κρατεῖ πάντοτε εἰς Ἀμερικανὸς ἀξιωματικός.

—Τί μέτρα ἔχομεν λάβει διὰ τὴν Ἰταλίαν;», λέγει εἷς ἀνώτατος ἀξιωματικὸς τοῦ ΝΑΤΟ. «Μέχρι στιγμῆς, οὐδέν. Δὲν ἠμποροῦμεν νὰ κάμωμεν τίποτε μέχρις ὅτου παρουσιασθῆ ἡ ἀνάγκη.

Ὁ Ἰταλὸς ἀντιπρόσωπος μετέχει ὅλων τῶν συσκέψεων τοῦ Συμβουλίου τοῦ ΝΑΤΟ, διὰ τὰς καθ' ἡμέραν ὑποθέσεις, ἀλλά, ὅπως λέγει ὁ ἀνώτατος ἀξιωματικός, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συζητηθῆ παρουσία του τὸ πρόβλημα των κομμουνιστῶν.

—Φυσικά, δὲν ἠμποροῦμε νὰ συζητήσωμε τὸ τί θὰ συμβῆ ἐὰν ἡ Ἰταλία καταστῆ κομμουνιστική», λέγει. «Θὰ ἦτο ὡς ἐὰν ἐρωτοῦσαμεν ἕνα ἄνδρα τί θὰ ἔπραττεν ἐὰν ἡ σύζυγός του ἐμοιχεύετο, χωρὶς νὰ ἔχῃ διαπράξει μοιχείαν.

Ὁ τέως Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Χένρυ Κισσινγκερ, εἶχε καταστήσει σαφὲς ὅτι ἡ παρουσία ἑστω καὶ ἑνὸς κομμουνιστοῦ εἰς συμβούλιον τοῦ ΝΑΤΟ., θὰ ἦτο ἀπαράδεκτος διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, διότι θὰ ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ διαρρεύσῃ τὸ μυστικὸν εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν. Δὲν ὑπάρχει ἔνδειξις ὅτι ἡ Ἀμερικανικὴ πολιτικὴ ἔχει ἀλλάξει ἐπὶ τοῦ θέματος.

Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ Γαλλικὸν κομμουνιστικὸν κόμμα, οἱ Ἰταλοὶ μαρξισταὶ ἔχουν δηλώσει ὅτι ἐπιθυμοῦν ὅπως ἡ χώρα των παραμείνῃ ἐντὸς τῆς Συμμαχίας ὁκόμη καὶ ἂν ἔλθουν αὐτοὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν.

—Τοῦτο, ὅμως θὰ ἦτο ἄκρως ἀντιφατικόν», σχολιάζει μία διπλωματικὴ πηγὴ τοῦ ΝΑΤΟ. «Ἡ Συμμαχία ἐσχηματίσθη ἀκριβῶς διὰ νὰ προστατευθῆ ὁ Δυτικὸς πολιτισμὸς ἀπὸ τὸν κομμουνισμόν.

Ἰταλοὶ κομμουνισταὶ μετέχουν ἐπιτροπῶν τῆς Δυτικοευρωπαϊκῆς Ἑνώσεως, μιᾶς ὀργανώσεως, ἡ ὁποία ἔχει τὴν ἕδραν της εἰς τὸ Παρίσι καὶ ἡ ὁποία ἔχει περιωρισμένους ἀμυντικοὺς δεσμοὺς μὲ τὸ ΝΑΤΟ. Ἐν τούτοις οἱ Ἰταλοὶ κομμουνισταὶ δὲν κατέχουν θέσεις εἰς τὸ ΝΑΤΟ αὐτὸ καθ' ἑαυτό. Προσφάτως, αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι περιώρισαν αὐστηρῶς τὰς δραστηριότητας μιᾶς ἀποστολῆς τῆς Δυτικοευρωπαϊκῆς Ἑνώσεως, ἡ ὁποία ἐπεσκέφθη τὴν Οὐάσιγκτων, διότι μετεῖχαν αὐτῆς καὶ κομμουνισταί.

Τὸ ζήτημα τοῦ «τί θὰ συμβῇ ἂν» οἱ κομμουνισταὶ καταλάβουν ἐξουσίαν εἰς μίαν χώραν—μέλος τοῦ ΝΑΤΟ δὲν ἔχει ὁλοσχερῶς ἀκόμη. Εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἰσλανδίας μετέχουν κομμουνισταί, ἀλλ' ἡ χώρα αὐτὴ δὲν ἔχει βάρος διὰ τὴν συμμαχίαν.

Εἰς τὴν Πορτογαλίαν ὑπῆρχεν εἰς κομμουνιστὴς ὑπουργὸς ὅταν ἦλθεν ἡ σειρὰ τῆς χώρας νὰ μετάσχῃ τῆς ὁμάδος πυρηνικοῦ προγραμματισμοῦ τοῦ ΝΑΤΟ.

Εἰς τὴν Ἰταλίαν, τὸ παράγοντα διὰ τοὺς προγραμματιστὰς τοῦ ΝΑΤΟ εἶναι ὅτι τὸ σῶμα τῶν Ἰταλῶν ἀξιωματικῶν εἶναι ἀπολύτως ἀντικομμουνιστικὸν καὶ ἔτσι δὲν ὑφίσταται κίνδυνος νὰ διαρρεύσουν μυστικὰ διὰ τῶν στρατιωτικῶν ὁδῶν. Ἐάν, ὅμως, —λέγουν οἱ διπλωματικαὶ πηγαί—μετάσχῃ ἔστω καὶ εἷς κομμουνιστὴς τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως, τότε ἡ Ἰταλία δὲν θὰ δικαιοῦται πλέον νὰ μετέχῃ τῶν μυστικῶν τῆς Συμμαχίας, θὰ καταστῆ δέ, εἰς τὴν καλλιτέραν τῶν περιπτώσεων, ἓν μέλος δευτέρας τάξεως.

Οἱ πλεῖστοι τῶν προγραμματιστῶν τοῦ ΝΑΤΟ θεωροῦν ὡς βέβαιον ὅτι ὁ πιθανώτερος κυματοθραύστης κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ διὰ τὴν Συμμαχίαν θὰ εἶναι ἡ Ἱσπανία, παρ' ὅλον ὅτι ἡ χώρα δὲν εἶναι ἀκόμη μέλος τῆς Συμμαχίας. Μὲ τὴν ἐξασθένησιν λόγῳ τῆς Ἑλληνο — Τουρκικῆς διενέξεως, τῆς νοτίας πλευρᾶς τοῦ ΝΑΤΟ καὶ μὲ τὴν πιθανότητα τῆς Ἰταλικῆς ἀποσκιρτήσεως αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, προωθοῦν σταθερῶς τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἱσπανίας εἰς τὴν Ἀτλαντικὴν Συμμαχίαν.

ΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

μάστιξ τοῦ αἰῶνος

Τὸ χασὶς ἐπηρεάζει τὴν συμπεριφορὰ

Ὁμιλία τοῦ ἀστυνόμου Α' κ. ΝΙΚ. ΒΟΥΛΓΑΡΗ

Γ

Ἡ ἰνδικὴ κάνναβις, γνωστοτάτη ὑπὸ τὴν κοινὴν ὀνομασίαν «χασίς» εἶναι ἐκ τῶν πλέον εὐρέως διαδεδομένων σήμερον ἀνὰ τὸν κόσμον ναρκωτικῶν ουσιῶν. Αἱ διεγερτικαὶ καὶ εὐφοριστικαὶ ἰδιότητες ὀφείλονται εἰς τὰ δραστικὰ συστατικὰ τῶν ρητινῶν αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουν κατὰ βάθος εἰς τὰς ἀνθούσας κορυφὰς τῶν θηλέων φυτῶν τῆς καννάβεως.

Ἡ κάνναβις διακρίνεται: α) εἰς κάνναβιν σατίβα καὶ β) εἰς ἰνδικὴν κάνναβιν.

Τὸ φυτὸν τῆς καννάβεως φυεται καὶ εὐδοκιμεῖ εἰς ὅλας σχεδὸν τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Ἡ περιεκτικότης ὅμως τούτου εἰς ρητίνας ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν κλιματολογικῶν συνθηκῶν. Εἰς θερμὰς περιοχὰς ἀποδίδει πλουσίας ρητίνας, ἐνῷ εἰς τὰ ψυχρὰ κλίματα παρατηρεῖται σημαντικὴ μείωσις ἢ καὶ ἔλλειψις ἀκόμη τούτων.

Ἡ σπορὰ γίνεται κατὰ τὴν ἄνοιξιν καὶ ἀπαιτεῖται χρονικὸν διάστημα ἑκατὸν πενήντα (150) ἡμερῶν μέχρι πλήρους ὡριμάνσεως.

Τὸ ὕψος του ποικίλλει ἀναλόγως τοῦ ἐδάφους ἀπὸ ἑνὸς ἕως καὶ τεσσάρων μέτρων. Τὰ ἄρρενα φυτὰ ὡριμάζουν ἐνωρίτερον τῶν θηλέων καὶ εἶναι μεγαλύτερου ὕψους. Ἡ μεταξὺ θηλέων καὶ ἀρρένων φυτῶν διακρισις, πέραν τοῦ ὕψους, εἶναι σαφεστέρα ἐκ τῆς δομῆς τῶν ταξιανθῶν (κορυφαδῶν) αἱτινες εἰς μὲν τὰ θήλεα φυτὰ παρουσιάζονται συμπαγεῖς καὶ ὀγκώδεις, ἐκφυόμεναι ἐκ τῆς μασχάλης τῶν φύλλων, ἐνῷ ἐκεῖναι τῶν ἀρρένων εὑρίσκονται εἰς τὸ ἀνώτερον τμῆμα τοῦ φυτοῦ, μεταξὺ τῶν μασχαλοειδῶν διακλαδώσεων αὐτοῦ. Τὰ φύλλα τοῦ φυτοῦ εἶναι πρισνωτὰ καὶ ἐπιμηκη, ἑκάστη δὲ μασχαλοειδὴς ἀπόληξις καταλήγει εἰς περιττὸν ἀριθμὸν φύλλων, συνήθως 3,5 καὶ σπανίως 8,9. Ἐνίοτε παρατηρεῖται εἰς τὸ αὐτὸ φυτὸν ἐμφάνισις ἀρρένων καὶ θηλέων ταξιανθῶν κεχωρισμένως.

Ἡ συγκομιδὴ τῶν φυτῶν τῆς ἰνδικῆς καννάβεως πρὸς παραγωγὴν χασὶς (χασὶς εἶναι λέξις ἀραβική καὶ σημαίνει ξηρὸν χόρτον) λαμβάνει χώραν κατὰ τὸ θέρος, ὅταν τὸ φυτὸν ἔχει πλήρως ὡριμάσει. Τὰ ὡρίμα φυτὰ ἐκριζώνονται καὶ ἀναρτῶνται μετὰς κορυφάδας ἐστραμμένας πρὸς τὰ κάτω ἐντὸς ἀνηλίων καὶ καλῶς ἀεριζομένων χώρων, μεχρι πλήρους ἀποξηράνσεώς των. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ χλωρὰ φυτὰ θὰ «στραγγίσουν» κατὰ τὴν ἐκφρασιν τῶν λαθροκαλλιεργητῶν καὶ αἱ κορυφάδες θὰ ἀποκτήσουν μεγαλυτέραν περιεκτικότητα εἰς ἐπιθυμητὰς ρητίνας. Ἀκολούθως ἀποχωρίζονται αἱ κορυφάδες (φοῦντες) αἱ ὁποῖαι τοποθετοῦνται ἐντὸς συρματινων κοσκίνων, ὅπου τρίβονται καὶ ἀκολούθως κοσκινίζονται. Ἀφοῦ ἀποχωρισθοῦν οἱ σπόροι καὶ τὰ μὴ χρήσιμα ὑπολείμματα τῶν κορυφάδων, τὸ διαλεσθὲν ἐκ τῶν ἀρχικῶν κοσκινων ὑλικὸν ἐπανατοποθετεῖται εἰς ἕτερα μικρότερου διαμετρήματος κόσκινα ἔνθα τρίβεται καὶ κοσκινίζεται ἐκ νέου, μέχρις ὅτου συλλεγῇ προϊὸν διερχόμενον ἐκ λεπτοτάτων ὀπῶν κρισάρας.

Τὰ ἀποξηραμμένα τρίμματα τῶν κορυφάδων θεωροῦνται ἡ μικατεργασμένον προϊόν, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ κάπνισμα ἀνάμικτον μετὰ καπνοῦ. Διὰ νὰ καταστῇ ὅμως δυνατὴ ἡ χρῆσις τῆς κονεως τοῦ χασίς, εἶναι ἀπαραίτητον νὰ μετατραπῇ εἰς πλακίδια. Πρὸς τοῦτο λαμβάνεται μία ποσότης τριῶν ἕως πέντε γραμμαρίων, ἥτις τοποθετεῖται ἐπὶ λεπτοῦ χάρτου, κατὰ προτίμησιν ἀδιαβρόχου, ὅστις ἀναδιπλούμενος κατασκευάζεται εἰς φακελλίδιον. Ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἡ κόνις καταμερίζεται ἰσομερῶς. Τὸ φακελλίδιον τοῦτο περιτυλίσσεται ἀκολούθως διὰ κοινοῦ χάρτου ἐφημερίδος καὶ διαβρέχεται ἐλαφρῶς δι' ὕδατος, μεθ' ὃ συμπιέζεται διὰ θερμοῦ ἠλεκτρικοῦ ἢ κοινοῦ σιδήρου μέχρι πλήρους στεγνώσεως τοῦ περιβάλλοντος τὸ φακελλίδιον χάρτου, ὅτε λόγῳ τῆς θερμότητος αἱ περιεχόμεναι εἰς τὴν κόνιν ρητίναι ρευστοποιοῦνται, ψυχόμεναι δὲ ἀποτελοῦν ἑνιαίαν πλάκα. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἢ διὰ μακροχρονίου συμπιέσεως κατασκευάζονται καὶ αἱ μεγάλαι πλάκες συνήθως 1)2 κιλοῦ βάρους.

Εἰς τὸ ἐμπόριον πλέον τοῦ ἀνωτέρω τρόπου παρασκευῆς τοῦ χασίς, ὅστις τρόπος ἐφαρμόζεται εὐρέως, τὰ προϊόντα τῆς καννάβεως φέρονται ὑπὸ ποικίλας μορφὰς καὶ ὀνομασίας ἀναλόγως τῆς προελεύσεως καὶ τῆς ποιότητος αὐτῶν.

Τὰ πλέον γνωστὰ εἶναι:

1) Μαριχουάνα: Πρόκειται περὶ τοῦ τελείως ἀκατεργάστου προϊόντος τὸ ὁποῖον λαμβάνεται διὰ τῆς συνθλίψεως τῶν ξηρῶν φύλλων καὶ ἀνθέων (φοῦντες) τοῦ φυτοῦ. Τὸ εἶδος τοῦτο τυγχάνει εὐρείας διαδόσεως μετὰ ἐξ τῆς νεολαίας κυρίως τῶν Η.Π.Α.

2) Γκάνζα ἢ Κανζάρ: Πρόκειται περὶ ἀρίστης ποιότητος ρητίνης συλλεγομένης εἴτε διὰ τῆς μεθόδου τῆς δερματίνης πολιᾶς, ὡς εἰς τὰ Ἰμαλάϊα καὶ τὴν Κεντρικὴν Ἀσίαν εἴτε διὰ τῶν δερματίνων παντελονίων, ὡς εἰς τὸ Μεξικόν. Ἄτομα δολονότι, φέροντα τὴν εἰδικὴν ἐκ δέρματος ἀμφίεσιν περιέρχονται ἐν μέσῳ τῶν φυτωρίων, προσγρᾶβόμενα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰς τοὺς κλώνους τῶν φυτῶν. Διὰ τῆς προστριβῆς ταύτης τῶν παρανθίων φύλλων ἐπὶ τῆς δερματίνης αὐτῶν ἐνδυμασίας προσκολλᾶται ἐπ' αὐτῆς ἡ ἐξ αὐτῶν ἐκκρινομένη ρητινώδης οὐσία ἥτις ἐν συνεχείᾳ συλλέγεται διὰ μαχαιριδίου. Πρόδηλον τυγχάνει ὅτι ἡ λαμβανομένη κατ' αὐτὴν τὴν μέθοδον ποσότης ρητίνης εἶναι μικρὰ ἀλλὰ ἄριστης ποιότητος.

3) Καράς: Πρόκειται περὶ ἡμιεπόντος προερχομένου διὰ χειρωνακτῆς ἐξαγωγῆς τῆς ρητινώδους οὐσίας τοῦ φυτοῦ, ἀρίστης ὡς ἡ προηγουμένη, ποιότητος. Ἡ ἐξαγωγὴ ἐπιτυγχάνεται δι' ἐκχυλίσματος μέχρι λήψεως στερεῶν τεμαχιδίων. Ἡ ποιότης ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐπιτυγχανομένην περιεκτικότητα τοῦ προϊόντος εἰς ρητινώδη οὐσίαν.

4) Κάνζα: Τοῦτο συνίσταται ἐκ ξηρῶν φύλλων συσκευαζομένων καὶ συγκολλωμένων μεταξὺ των διὰ τῆς ρητινώδους αὐτῶν οὐσίας.

5) Μπαρούγκ: Τοῦτο ἀποτελεῖ ἔγχυμα παρασκευαζόμενον διὰ τῶν παρανθίων σπόρων καννάβεως κ.λ.π.

Ὁ συνηθέστερος καὶ εὐρύτατα διαδεδομένος τρόπος χρήσεως τοῦ χασίς εἶναι διὰ τοῦ καπνίσματος. Ὁ τρόπος οὗτος εἶναι ὁ μοναδικὸς παρ' ἡμῖν. Διὰ νὰ καπνισθῇ τὸ χασὶς εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἔχει προηγουμένως μετατραπεῖ ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῆς κόνεως εἰς πλακίδιον. Μόνη ἡ κόνις δὲν καίεται.

Ὡσαύτως δύναται νὰ καπνισθῇ τὸ χασὶς καὶ εἰς τρίμματα κορυφάδων (φοῦντα).

Διὰ τὸ κάπνισμα χρησιμοποιοῦνται πολλοὶ τρόποι.

Ὁ πλέον πρόχειρος εἶναι ἐκεῖνος τοῦ ἀποκαλουμένου «